

9 lipca 2014. Komentarz ojca Jacka Salija

(Oz 10,1-3.7-8.12) Izrael był jak dorodny krzew winny, przynoszący wiele owoców: lecz gdy owoc jego się mnożył, wzrastała liczba ołtarzy; im lepiej działało się w kraju, tym wspanialsze budowano stele. Ich serce jest obłudne, muszą pokutować! On ich ołtarze rozwali i stele powywraca. Powiedzą wtedy: My nie mamy króla, bośmy się Pana nie bali - zresztą, cóż nam król pomoże? Upadnie Samaria, a król jej jest niby piana na powierzchni wody. Zniszczone będą wyżyny Bet-Awen - grzech Izraela. Ciernie i osty wyrosną na ich ołtarzach. Wtedy powiedzą górą: Przykryjcie nas! a wzgórzom: Padnijcie na nas! Posiejcie sobie sprawiedliwość, a zbierzecie miłość; karczujcie nowe ziemie! Nadszedł czas, by szukać Pana, aż przyjdzie, by sprawiedliwości was nauczyć.

(Oz 10,1-3.7-8.12)

Izrael był jak dorodny krzew winny, przynoszący wiele owoców: lecz gdy owoc jego się mnożył, wzrastała liczba ołtarzy; im lepiej działało się w kraju, tym wspanialsze budowano stele. Ich serce jest obłudne, muszą pokutować! On ich ołtarze rozwali i stele powywraca. Powiedzą wtedy: My nie mamy króla, bośmy się Pana nie bali - zresztą, cóż nam król pomoże? Upadnie Samaria, a król jej jest niby piana na powierzchni wody. Zniszczone będą wyżyny Bet-Awen - grzech Izraela. Ciernie i osty wyrosną na ich ołtarzach. Wtedy powiedzą górą: Przykryjcie nas! a wzgórzom: Padnijcie na nas! Posiejcie sobie sprawiedliwość, a zbierzecie miłość; karczujcie nowe ziemie! Nadszedł czas, by szukać Pana, aż przyjdzie, by sprawiedliwości was nauczyć.

(Ps 105,2-7)

REFREN: Zawsze szukajcie Bożego oblicza

Śpiewajcie i grajcie Mu psalmy,
rozśławiajcie wszystkie Jego cuda.
Szczyćcie się Jego świętym imieniem,
niech się weseli serce szukających Pana.

Rozważajcie o Panu i Jego potędze;
zawsze szukajcie Jego oblicza.
Pamiętajcie o cudach, które On uczynił,
o Jego znakach, o wyrokach ust Jego.

Potomkowie Abrahama, słudzy Jego,
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
On, Pan, jest naszym Bogiem;
Jego wyroki obejmują świat cały.

(Mk 1,15)

Bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

(Mt 10,1-7)

Jezus przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn Zebedeusza, i brat jego Jan, Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz,

Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten, który Go zdradził. Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głosście: Bliskie już jest królestwo niebieskie.

Komentarz.

Różne myśli nasuwają się, kiedy wpatrzymy się w listę dwunastu Apostołów. Znamienne jest już to, że było ich właśnie dwunastu. Jest tu niewątpliwa analogia do dwunastu synów Jakuba, patriarchów ludu Starego Przymierza. Pan Jezus wybrał sobie dwunastu Apostołów, bo mieli oni zostać patriarchami ludu Nowego Przymierza.

Ewangelista wymienia ich kolejno po dwóch. Zapewne w tych właśnie tandemach wysłał ich Pan Jezus do różnych miejscowości, aby głosili zbliżanie się Królestwa Bożego. Przede wszystkim jednak ten sposób zapisu przypomina nam, że nie da się być człowiekiem wierzącym całkiem w pojedynkę. Każdemu z nas potrzebne są jakieś więzi w wierze z innymi ludźmi, każdy z nas potrzebuje jakiejś przynależności do wspólnoty wierzących.

W katalogu Apostołów na pierwszym miejscu został wymieniony Szymon zwany Piotrem. Nowy Testament przekazuje nam cztery listy z imionami dwunastu Apostołów, kolejność imion jest na tych listach różna, jednak Piotr na wszystkich czterech listach wymieniony jest

niezmiennie na pierwszym miejscu.

Warto jeszcze wiedzieć i o tym, że imię Piotr jest w rzeczywistości przekładem aramejskiego imienia Kefas, jakie Szymonowi nadał Pan Jezus. Fakt, że już w czasach apostołskich imię to przetłumaczono na grecki, świadczy o tym, że imię to niewątpliwie wskazuje na funkcję, jaką w Kościele powierzył Szymonowi Zbawiciel. Przypomnijmy tylko, że Kefas po aramejsku znaczy: kamień, skała, zaś Piotr (Petros) po grecku znaczy kamień, skalisty.

Odnotujmy jeszcze i to, że na dwunastym miejscu wśród Apostołów wymieniony został "Judaszk Iskariota, ten, który Go zdradził". Ten fakt, że odstępcza i zdrajca znajdował się nawet wśród najbliższych uczniów Pana Jezusa, po wieczne czasy będzie nam przypominał, że wszyscy w Kościele jesteśmy grzeszni i że każdy z nas powinien pamiętać o tym, iż "przechowujemy wielki skarb w glinianych naczyniach" (2 Kor 4,7) i że Kościół nigdy na tej ziemi nie będzie zrealizowaną utopią.

o. Jacek Salij